

Publicerad 2012-03-05 10:36 av Carl R. Westerling

Många händelser i en järnvägssång

månen stämplar in och inleder sitt skift på nattens himmel
stjärnorna ska runt omkring också lysa detta pass
folk i staden bryr sig föga, jagar vimmel
någonstans i betongen finns en hand med en kniv så vass

Robin stack till Thailand och Gustaf låstes in på en toalett,
ett till åldern kommet men ändå klassiskt knep
så att den vassa kniven inte skulle hitta honom
Gustaf hade tagit hans kärlek och nu hänger han i gryningen i ett rep
i sitt hem med kniven i död mans grepp
det finns så många ungas tragiska öden,
det finns äldre likaså
men just de ungas låter oftare sina leda till döden
vi äldre brukar inse faktum, vi äldre brukar kämpa på

ett naket träd står smalt utanför fönstret där jag sitter innanför
och tänker på alla ting denna tid har gett,
det är konstigt att så många man känner på kort tid försvinner och dör
framförallt så är det inget någon utav oss hade förberett
det bara sker sånt där

någon lyssnar till ljudet av en pistol
långt bort på andra sidan och det ska visst
aldrig redas ut vad den där pistolen gjorde
vem var det på andra sidan och varför var
denne person ute denna natt?

även om det som hänt borde suga luften ur mig
så sitter jag vid denna räls och sjunger:

det finns en chans ändå

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carl R. Westerling med Poeter.se id #37737 innehar upphovsrätten